

Meditatie

Bij de voorbereiding van de prekenree over Openbaring kwam ik in hoofdstuk 7 een verwijzing tegen naar het Loofhuttenfeest. Het is een van de oogstfeesten waar wij op de Bijbelgespreksgroepen bij stilstaan. Hoewel wij dit pelgrimsfeest als gemeente van het Nieuwe Testament niet vieren, worden we er in de profetie van Zacharia wel in betrokken.

Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. (Zach. 14:16)

Alle volken zullen opgaan om zich voor God neer te buigen om het Loofhuttenfeest te vieren. Maar wat is dat dan voor feest? En waarom zou de gemeente van Jezus Christus het dan moeten vieren?

Het Loofhuttenfeest werd aan het einde van de oogst gevierd om de Heere God te danken voor de zegen van de oogst. De Heere God heeft het Zelf ingesteld als een onderdeel van de totale wetgeving op de Sinaï. We lezen hiervan in Leviticus 23:39: *Maar vanaf de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land ingezameld hebt, moet u het feest van de HEERE zeven dagen lang vieren. Op de eerste dag is het rustdag en op de achtste dag is het rustdag.*

De Heere God roept niet alleen op om de zegen van de Heere, zichtbaar in de oogst, te vieren, maar roept het volk ook op om te rusten. Het is dus ook een tijd van rust en bezinning. Een moment om terug te denken aan de reis door de woestijn. Aan de verlossing uit Egypte (Pasen), de wetgeving op de Sinaï (Pinksteren) en de reis door de woestijn (Loofhutten).

Zeven dagen moet u in de loofhutten wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in loofhutten wonen, zodat de generaties na u weten dat Ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen, toen Ik hen uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de Heere, uw God! (Lev. 23:42-43)

Zo werden de Israëlieten de eeuwen door stilgezet bij de weg die de Heere God met hen ging. Een weg die ook de kwetsbaarheid van een mens zichtbaar maakt. Want zonder huis, in een bouwvallig hutje onder de blote hemel, ervaar je je afhankelijkheid van Gods nabijheid en bescherming dieper en sterker.

Zoals het volk van Israël afhankelijk was van Gods bescherming tijdens de reis door de woestijn, zijn wij nog steeds afhankelijk van Gods zorg en zegen. Ook al zijn wij gezegende mensen in een welvarend land met een goede gezondheidszorg. Dat is een belijdenis die wij als kerk wel vaker mogen benadrukken!

We zijn volledig afhankelijk van Gods zegen!

Het was voor mij dan ook een verrassing om in het boek Openbaring aan Johannes een duidelijke verwijzing naar dit feest tegen te komen. Verrassend, omdat het in het Nieuwe Testament eigenlijk niet voorkomt in relatie tot de christelijke gemeente. Zo lezen we in Openbaring 7:15-17:

Daarom zijn zij vóór de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

De beelden die hier gebruikt worden, passen in het gedenken van de reis door de woestijn: tegen honger is er manna, tegen dorst water uit de 'rots'. De zon zal hen niet deren, want Gods 'tent' (de loofhut die verwijst naar de wolk- en vuurkolom) zorgt voor schaduw.

Dan zal het Lam van God het voortouw nemen en Zijn volk door de woestijn leiden. Zoals Mozes het volk van Israël van bron naar bron heeft geleid in de woestijn, zo zal het Lam van God, de Heere Jezus, Zijn gemeente leiden naar de bronnen van levend water. Hij leidt ons naar het Beloofde Land, waar we aankomen met onze bulten en blutsen, met onze moeiten en ons verdriet. Als we daar zijn aangekomen zal het Lam van God ons voorgoed troosten en de tranen van onze ogen afwissen. Zodat we in vreugde kunnen gedenken, vrolijk kunnen zijn voor het aangezicht van God.

Dan is het Loofhuttenfeest voor ons een feest van verwachting. Het feest van de verwachting van de komst van Gods Rijk. Van de wederkomst van Jezus Christus. Het moment dat alle volken in erkenning de knie zullen buigen voor Jezus Christus en Hem aanbidden als hun God en Zaligmaker.

Het is het begin van een nieuwe en eeuwige toekomst in het land dat de Heere beloofd heeft en waar Hij Zelf in hun midden zal zijn.

Kijkt u daar ook zo naar uit?

HMB